בסוד שיח

"רב שרוצה להיות משפטן שיעזוב הרבנות"

בכ"א אלול יום ההסתלקותו של מחולל רעיון הקמתה של הרבנות הראשית וראשונה, הראי"ה קוק זצ"ל, התכנסו באמ... רוחנים בבית הרב קוק בירושלים, ושם נשא הרב הראשי לישראל וראש ישיבת "מרכז הרב", הגר"א שפירא שליט"א, את שיחתו המרשימה. וכך אמר:

"כפי שהזכרנו גם בשנים קודמות, עלינו להזכיר גם השנה את מפעליו של הרב זצ"ל ואחת מהם היא הקמת הרבנות הראשית לישראל. זה עניין שעלינו להתייחס אליו, היות וכל פירצה בנושא זה, אחריתה מי ישורנו.

"אנו מאמינים כי הרבנות בכלל, צריך שבראשה יעמדו תלמידי-חכמים גדולי תורה. הרבנות הראשית לא נוסדה כמשרד לאספקת צרכי הדת בישראל. אי-אפשר לסלף את דמות הרבנות מכפי שהיתה בכל הדורות, זה מותר. מאידך: גם דמות הרבנים אסור שתשתנה.

הנה שמעתי לאחרונה על רבנים שזמנם פנוי להם תוך כדי עבודת הרבנות ללמוד משפטים. רב שרוצה להיות משפטן, בכבוד שיעזוב את הרבנות. אלה שני הדברים אינם הולכים ביחד. רב כליל משועבד לצווי התורה ולהגיונותיה. מה יגידו צעירי הצאן אם ישנם כאלה שהם רבנים ואין התורה ממלאת את כל יישותם!!

"אין לך אלא שופט שבימיך" - אין הכוונה להעמיד כל מאן דהוא. גם מה שאמרו חז"ל "יפתח בדורו כשמואל בדורו", כבר כתב המהרש"ם בזמנו, שיש לדון האם תוקפו רק לגבי הכבוד המגיע לו, או גם לגבי הציות לדבריו. אין זה ברור ופשוט כל-כך.

כל ריפיון מביא ריפיון. הנה מנסים לשנות את מבנה הרבנות ובמקום שני רבנים ימנו רב אחד. מנסים לשנות את מערכות המועצות הדתיות ועוד כל מיני תיקונים על-פי דרישות של שונא-דת.

חובתם של תלמידי-חכמים לשמור על שלימות הרבנות, שתהיה כזאת ששואבת את כוחה רק מכוח התורה בלבד: מכוח אלו שעמלים ועוסקים על התורה.

כשהרב זצ"ל ייסד את הרה"ר לישראל, היה ברור מיהו רב ומהי הרבנות. בעקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, ועל כך כותב הגר"א בביאורו על מגילת אסתר, שהכוונה לכך שימנו דיינים שאינם ראויים לתפקידם, והטעות הזאת תהיה גם בגדולי הדור. כך כותב הגר"א.

יהי"ר שזכות הרב תעמוד לנו ולכל תלמידיו ובני ישיבתנו, להתברך בשנה טובה ובסייעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות, וכתיבה וחתימה טובה לכל ישראל וליושבי ארצנו הקדושה."

שוים את הקרדיט

לא פעם ולא פעמיים קיבלתי טלפונים מרבנים חשובים הקובלים על ההבלטה המוגזמת הניתנת מעל דפי "הצופה" לרבני "צהר". מתוך השיחות הבנתי, כי מה שמציק להם במיוחד, היא דחיקת רגליהם על-ידי רבני צהר בעריכת חופות. "מה רודף מרודר" - שאלו.

בשבוע שעבר הייתי עדי-ראייה ושמיעה, בפעם הראשונה, לחופה שנערכה על-ידי אחד מרבני "צהר" החשובים, הרב דוד סתיו שליט"א. אפשר בהחלט להבין את ההידור אחריהם.

בתוך שניות קלט הרב סתיו את נפש הקהל, גם בגלל ראיון מוקדם שערך עם בני הזוג.

שום מילה לא היתה מיותרת: שום התנשאות והתנפחות, והכל בראש אחד עם האורחים ובלי ויתור על תג מההלכה.

סגלת ישועת

מקום המרשימה מעלה חבר שבהרום הר חברון. על הצלחתו יש קבלות ובגדול גם עבור ציניקנים מהאקדמיה, ובכל מקרה רק ברכה טמונה בו.

ואלה פרטיה:

20 נשים (או גברים) מקבלים על עצמם שלא לדבר במשך שעתיים ביממה שום דיבור של לשון הרע, וכל זה במשך 40 (!) יום. לכל אחד או אחת השעתיים הספציפיות שהוא/היא אחראי/ת להן. (חשוב שתהיה מרכזת לפרוייקט הזה כדי להזכיר לכל המעורבים בו, שהנה השעתיים מתקרבות ולוודא שהכל מתנהל כשורה.)

בתחילת כל שעתיים יש לומר הריני מקבל/ת על עצמי שלא לדבר לשון הרע במשך השעתיים הקרובות לזכות פלוני/ת (שמה הפרטי המלא ושם אימה/שמו ושם אימו) כדי שתזכה/יזכה בזיווג הגון (או לזרע של קיימא, או לישועה ולציין הישועה הנצרכת).

שמעתי מאנשי "מעלה חבר" וכן באלקנה שראו נסים גלויים ממש, ורווקות/ים, בוגרות/בוגרים נישאו ממש בסמוך לתום 40 הימים. ולמה 20 אישה? להבטיח הגנה מירבית על 24 השעות שיהיו מכוסות במשך 40 יום.

מגרה ומסקרנת

ידידי משמאל, חנוך דאום, הוציא לאור בימים אלה בהוצאת "ידיעות אחרונות" ספר חשוב, שבו נתבקשו כותבים צעירים לענות על השאלה: מה אתה יותר: יהודי או ישראלי. המאמרים, פרי עטם של חרדים, חילונים ודתיים-לאומיים, אישיים מאוד, ויש בספר בשורה מעניינת והומנה להיות תאולוגי חשוב. גם השותפות הזאת של חילוניים, דתיים וחרדים במוצר ספרותי אחד - מגרה ומסקרנת. אני ממליץ.

ישוב ע"ש השם שלא היה

בעקבות מאמר שפירסמתי בשבוע שעבר על העימות ההולך ומחריף בין אדגר ברונפמן לבין סגנו בקונגרס היהודי העולמי, איש תנועת "המזרחי" איזי ליבלר, סיפר לי משה ("מושקו") מושקוביץ האגדי, על תוכנה של פגישה שהיתה לו עם אביהם של הברונפמנים, סם ברונפמן.

"בהיותי ראש המועצה האזורית שפיר, הקמתי מרכז אזורי בשם "אומן". ויהי היום ונתבקשתי על-ידי המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית שלא לקרוא עוד למרכז בשם "אומן". שכן, מעתה ייקרא המרכז האזורי: אבן שמואל, היא אבן שמואל עד היום הזה. ולמה אבן שמואל - שאלתי והתשובה שקיבלתי היתה על שם סם ברונפמן והרי סם הוא שמואל. לא עברו ימים רבים ונערך טקס רב רושם בהשתתפות רענן וייץ, ראש מחלקת ההתיישבות של הסוכנות היהודית ונכבדים אחרים, וילדי בתי הספר נבחרו כרגילים לציין את קריאת שם הישוב על שמו של סם ברונפמן. כמובן שלאירוע החשוב הזה הגיע חתן השמחה, סם ברונפמן, כבר לא צעיר למראה ובגיל. ישבתי ליד סם ברונפמן והוא שאל אותי אם אני דובר אידיש. השבתי בחיוב. ואז הוא התעניין מיהו השמואל הזה שעל-שמו נקרא הישוב? אמרתי לו הרי כל זה לכבודך על-שמך למען מדינת-ישראל. ברונפמן נרתע "מעולם לא היה שמי שמואל. ובכלל היה שמי בעת לידתי וכשר באתי לארה"ב אמרו לי שבגולה אינו שם מכובד מספיק ואז קראתי לעצמי סם, אבל ללא כל קשר לשמואל"."

סיבת הצרות

(קטעים מתוך מכתב גלוי של ה"חפץ חיים")

בעז"ה, ר"ח תמוז תרפ"ד, ראדין.

אל כבוד הרבנים והאדמו"רים די בכל אתר ואתר, אולי יש בידם לתקן דבר מה, יהיה שכרם רב מה.

הנה יש לי צער גדול מפני עצם הענין וגם מתמיהות רבים, אף שכולם מאמינים שכל מה שמתהוה למטה בין לטוב בין למוטב, הכל הוא מאת הקב"ה, מכל מקום כל אחד עומד ומשתומם והלא הוא בעיניו מפני מה נשתנו העתים כל כך לרעה. הלא מלבד זה שכל ישראל בכל מקום פזוריהם בין העמים כולם נעשו משועבדים, והדוחק הולך וגדל מיום ליום וכו'.

...ואמרתי שעיקר סיבת הדבר, שאנו מרחיקים בעצמנו את הקב"ה מאיתנו. הוא ציווה לנו "והתקדשתם והייתם קדושים". ואמרו חז"ל: כל המקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה. מעט - מקדשין אותו הרבה, בעולם הזה - מקדשין אותו לעולם הבא. וכתוב אחר אומר: "כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך... והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך". הרי ביאר לנו הכתוב מפורש, שכאשר נהיה קדושים הוא מתהלך בינינו להצילנו מכל רע, ("להצילך" - כולל ענינים רבים: להצילך מחרב, מרעב, מחשבי ומזיקין), אבל אם יראה בנו ערות דבר, הוא שב מאחרינו. וממילא יחולו עלינו כל הסיבות חס ושלום.

והנה אמרו חז"ל: "טפח באשה" במקום שהיה צריך להיות מכוסה הוא בכלל ערוה (ברכות כד), וכהיום בעוונותינו הרבים נתפרץ הדבר מאוד מאוד. והיצר הרע מפתה לנשים ללכת פרועי ראש וגם לילך בזרועות מגולות...

...כלל הדבר ה"מארע" (האופנה) הגרועה הזו מביאה לאדם לידי הרהורים רעים... וכמעט על ידי ה"מארע" הגרועה הזו מבטלים בידים מאמרו של הקב"ה שאמר "והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר".

והנה ידוע לכל, כשפרצה תבערה בכרם המלך והלהבה גדלה מאוד, הכריז ... המלך לאנשי העיר: התחזקו, ותחושו כולכם לכבות האש באיזו עצה שתוכלו, כי כרם המלך מעד באש. ואם תתעצלו תדעו כי בנפשכם הוא ח"ו, והמורדים תיקראו, כי אינכם חוששים לכבודו. ואם תתחזקו כראוי ותכבו האש, יקבל כל אחד שכרו ורוב כבוד לפי ערך התחזקותו.

כן הדבר בענייננו. הנה ידוע שכל ישראל נקראים כרם ה' כמו שנאמר: "כי כרם ה' בית ישראל" (ישעיה ה), ובעוונותינו הרבים תבערה גדולה נפלה בכרמו בכמה מקומות על ידי ה"מארע" הגרועה הזו, כי מתגבר כח הטומאה על ידי זה מאוד, כמאמרם ז"ל על הפסוק "ונשמרתם מכל דבר רע" - אזהרה שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה, וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל איש ואיש בעסקיו, ונסבו ידי זה כל הצרות והרעות כמובא בספרים הקדושים.

והנה אף שאנו צועקים "אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו", השטן מתחכם ליטול מישראל כח קדושתם. ומה עשה? גירה יצר התאוה בנפשם. ילכו הבנות בעין פרוצות כדי שבכל מקום שיביט שם האדם יהיה כנגד הערוה. וזה היה עצת בלעם הרשע... והכתוב צווח ואומר: "והיה מחניך קדוש - ולא יראה בך ערות דבר", הרי שתלה הכתוב קדושתנו בזה הענין. ומה שהיה צריך היצר הרע מלפנים לעמול לכמה שנים, התחכם היום ועושה זאת בזמן קצר...

על כן החוב מוטל על כל איש ואיש לכבות את האש הבוערה הזו ולתקן בביתו שיהיה הכל עשוי כדין ולא יתנהגו בפריצות ח"ו. ויזכה עבור זה לצאת ממנו בנים ישרים וקדושי עליון. וביותר החוב על הרבנים ועל כל החרדים לדבר ה' שבכל עיר ועיר לדרוש ברבים מגודל הענין הזה הנוגע לקיומנו ולהצלחתנו בגוף ובנפש בזה ובבא, ויתקיים בזה מאמר הכתוב "והיה מחניך קדוש".

דברי הכותב לכבוד ה' ותורתו ומיצר בצרת עמו ישראל המצפה לגאולה בב"א

ישראל מאיר ב"ר אריה זאב הכהן.

המספר הנכון של ה"נייד"

במעבר בין המחשבים שונה בשבוע שעבר מספר הטלפון הנייד, אליו אפשר להודיע על תרומת רהיטים וכלי חשמל עבור זוגות צעירים חסרי אמצעים לחלוטין העומדים להינשא. המספר הוא: 064-391056.

תרומות אחרות: תיבת דואר 57559 - ירושלים מיקוד: 91574.